A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2016. szeptember 15.*

„A dokumentumokhoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — A dohánytermékek és kapcsolódó termékek gyártására, kiszerelésére és értékesítésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló irányelv elfogadásának előkészítő munkái keretében készített dokumentumok — A hozzáférés megtagadása — A bírósági eljárások és a jogi vélemények védelmére vonatkozó kivétel — A döntéshozatali eljárás védelmére vonatkozó kivétel — Nyomós közérdek”

A T-796/14. sz. ügyben,

a **Philip Morris Ltd** (székhelye: Richmond [Egyesült Királyság], képviselik: K. Nordlander és M. Abenhaïm ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: J. Baquero Cruz és F. Clotuche-Duvieusart, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az EUMSZ 263. cikk alapján a 2014. szeptember 24-i Ares (2014) 3142109. sz. bizottsági határozat azon részének megsemmisítése iránti kérelme tárgyában, amely megtagadta a felperessel szemben a kért dokumentumokhoz való teljes hozzáférést a dokumentumokban található módosított személyes adatok kivételével,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, M. Kancheva és C. Wetter (előadó) bírák,

hivatalvezető: L. Grzegorczyk tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2016. január 21-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 A 2014. január 22-i elektronikus levélben a felperes, a Philip Morris Ltd több, dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet intézett az Európai Bizottság Főtitkárságához az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján.

2 Ezen kérelmek mindegyike a dohánytermékek és kapcsolódó termékek gyártására, kiszerelésére és értékesítésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről és a 2001/37/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 3-i 2014/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 127., 1. o.; a továbbiakban: DPT) elfogadását eredményező jogalkotási eljárásra vonatkozott.

3 A 2014. február 21-i elektronikus levelében a Bizottság Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatósága arról tájékoztatta a felperest, hogy az érintett dokumentumok terjedelmére tekintettel nem áll módjában az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőn belül választ adni, és az 1049/2001 rendelet 6. cikke (3) bekezdésének megfelelően közös megoldás keresésére tett javaslatot.

4 A 2014. március 10-i levelében a felperes elfogadta az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóságnak a kért dokumentumok több részre osztására vonatkozó javaslatát. A felperes ugyanakkor elutasította ezt a javaslatot, amennyiben az azt jelentené, hogy annak következtében 2014. április 25-ig a kérelmében foglalt összes dokumentumot nem kapná meg.

5 A 2014. március 21-i levelében az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság „Emberi eredetű anyagokkal és dohányzás-ellenőrzéssel foglalkozó” D4 egységének egységvezetője közölte, hogy a felperes által javasolt határidő nem észszerű, kifejtette továbbá, hogy az intézménynek lehetősége van egyfelől a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréshez fűződő érdek, másfelől az ebből eredő munkateher közötti mérlegelésre abból a célból, hogy ezekben a sajátos esetekben megóvja a gondos ügyintézéshez fűződő érdeket. Az egységvezető azt is kifejtette, hogy erre a kérdésre a lehető leghamarabb vissza fog térni a következő lépések és az alkalmazandó határidők meghatározása céljából.

6 A 2014. április 2-i levelében az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság egyes hozzáférés iránti kérelmeket megválaszolt, és arról tájékoztatta a felperest, hogy a többi azonosított kérelemre vonatkozó kérelmeket különböző részekben fogja feldolgozni.

7 A 2014. április 23-i levelében a felperes emlékeztette a Bizottságot, hogy méltányos megoldás hiányában a Bizottságot kötik az 1049/2001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésében előírt határidők, továbbá közölte, hogy fenntartja magának a keresetindítás jogát arra az esetre, ha a kérelmeinek 2014. május 1-jéig nem tesznek eleget. A felperes továbbá az egyes részek feldolgozásának prioritási sorrendjét illetően kisebb változtatást kért, amelyet a Bizottság nagyrészt elfogadott.

8 A 2014. május 15-i eredeti válaszában az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság az 1. részhez (összesen 39 dokumentum), a 3. részhez (összesen 24 dokumentum) és az 5. részhez (összesen 5 dokumentum) tartozó dokumentumok tekintetében az említett dokumentumok többségéhez (amelyekből eltávolították a személyes adatokat) teljes hozzáférést engedélyezett. Jelezte, hogy a 2. és a 4. részhez tartozó dokumentumoknak, valamint a 3. részhez tartozó dokumentumok egy részének vizsgálata még folyamatban van. Az 1. részhez, illetve a 3. részhez tartozó 13 dokumentum esetében a Bizottság részleges hozzáférést adott. A teljes hozzáférés megtagadása a következőkön alapult: a

döntéshozatali eljárás védelmén (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerint), a jogi vélemények védelmén (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése szerint), a nemzetközi kapcsolatok védelmén (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdése szerint), a természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmén (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése szerint), valamint a magánélet és a személyiség integritásának védelmén (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint).

9 A 2014. június 6-i levelében a felperes megerősítő kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz, amelyben teljes hozzáférést kért azon 13 dokumentumhoz, amelyekhez a Bizottság csak részleges hozzáférést engedélyezett.

10 2014. június 1-jén a Bizottság Főtitkársága az 1049/2001 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének megfelelően 15 munkanappal meghosszabbította a válaszadási határidőt.

11 2014. július 23-án egy második ideiglenes választ küldtek a felperesnek.

12 2014. szeptember 24-én a Bizottság a megerősítő kérelemre válaszul elfogadta az Ares (2014) 3142109. sz. határozatot (a továbbiakban: megtámadott határozat), amelyben a megerősítő kérelemmel érintett 13 dokumentum közül 6 esetében megtagadta a teljes hozzáférést.

13 Ezt az elutasítást azzal indokolta, hogy szükség van a következők védelmére:

– az 1. sz. és a 3–7. sz. dokumentum esetében a magánélet és a személyiség integritása (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja);

– az 1. sz. dokumentum esetében a jogi vélemények (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése);

– a 3–7. sz. dokumentum esetében a bírósági eljárások (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése);

– az 1. sz. és a 3–7. sz. dokumentum esetében a döntéshozatali eljárás (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése);

– másodlagosan, az 1. sz. és a 3–7. sz. dokumentum esetében a döntéshozatali eljárás (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése).

14 Ezenkívül a Bizottság úgy ítélte meg, hogy nem áll fenn olyan további nyomós közérdek sem, amely az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése befejező fordulata, és ugyanezen rendelet 4. cikke (3) bekezdése első és második albekezdésének befejező fordulata értelmében igazolná, hogy ezeket a dokumentumokat tegyék mégis hozzáférhetővé.

15 Végül a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése alapján teljes hozzáférést biztosított a 2. sz. és a 8–13. sz. dokumentumhoz, és szélesebb körű részleges hozzáférést az 1. és a 3. sz. dokumentumhoz. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a fennmaradó dokumentumokhoz (1. sz. és 3–7. sz. dokumentum) további részleges hozzáférésre nincs lehetőség, mivel az említett dokumentumok kitakart részei – amint az már kifejtésre került –, a hivatkozott kivételekhez tartoznak.

Az eljárás és a felek kérelmei

16 A Törvényszék Hivatalához 2014. december 4-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

17 2015. március 16-án a Bizottság előterjesztette az ellenkérelmét.

18 A 1991. május 2-i eljárási szabályzata 47. cikke 1. §-ának megfelelően a Törvényszék (nyolcadik tanács) úgy határozott, hogy a második beadványváltás szükségtelen.

19 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (nyolcadik tanács) az eljárás szóbeli szakaszának megnyitásáról határozott.

20 A 2015. november 11-i végzésében a Törvényszék elrendelte, hogy a Bizottság a Törvényszék eljárási szabályzata 91. cikke c) pontjának megfelelően nyújtson be egy másolatot a kért dokumentumokról, és közölte, hogy az említett eljárási szabályzat 104. cikkének megfelelően ezeket a dokumentumokat nem küldik meg a felperesnek. A Bizottság ennek végzésnek a megszabott határidőn belül eleget tett.

21 A Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke 2015. december 16-i végzésével a szóbeli szakasz lefolytatása és az eljárást befejező ítélet meghozatala céljából egyesítette a T-796/14., a T-800/14. és a T-18/15. sz. ügyeket az eljárási szabályzat 68. cikkének (1) bekezdése alapján.

22 A Törvényszék a 2016. január 21-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli érvelését és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat.

23 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– állapítsa meg a megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságát;

– semmisítse meg a megtámadott határozatnak azt a részét, amely a keresetben felsorolt 1. sz. és 3–7. sz. dokumentum esetében megtagadta a teljes hozzáférést, a magánélet és a személyiség integritásának védelmére vonatkozó adatokon kívül;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;

24 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

A jogkérdésről

25 A kereset alátámasztására a felperes három jogalapot terjeszt elő, amelyek a következőkön alapulnak: az első az indokolási kötelezettség megsértésén, a második az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése második francia bekezdésének megsértésén és a harmadik e rendelet 4. cikke (3) bekezdésének megsértésén.

A megtámadott határozat indokolásának hiányosságára vonatkozó, első jogalapról

26 A felperes azt rója fel a Bizottságnak, hogy az nem indokolta meg a részleges hozzáférés megtagadását. Ugyanis először is a Bizottság a megtagadás igazolásaként általános érveket adott meg, azonban nem fejtette ki részletesen az egyes megtagadások indokait, és lényeges ténybeli körülményeit. Továbbá azon kérdést illetően, hogy a nyomós közérdek fennállt-e a Bizottság – ahelyett, hogy a követelményeket indokról indokra mérlegelte volna –, a különböző indokok és dokumentumok esetében ugyanazt az értékelést végezte el. Emiatt a felperes szerint a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni. Továbbá az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése szerinti kivétel alkalmazása során a megtámadott határozat nem fejti ki, hogy az egyes kitakarások esetében hivatkozott igazolás a „jogi véleményekre" vagy a „bírósági eljárásra" vonatkozik. Végül, a Bizottság szerint, a fegyveregyenlőség elvének nem lehet jelentősége valamely jogalkotási eljárásra vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférés keretében.

27 A Bizottság vitatja ezen érvek megalapozottságát.

28 Először is meg kell jegyezni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az indokolási kötelezettség olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet meg kell különböztetni az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik (2001. március 22-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-17/99, EU:C:2001:178, 35. pont; 2011. október 26-i Dufour kontra EKB ítélet, T-436/09, EU:T:2011:634, 52. pont).

29 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolásnak a kérdéses aktus jellegéhez kell igazodnia, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény érvelésének, oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedést igazoló okokat, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, mivel azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az említett cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63. pont; 2003. március 6-i Interporc kontra Bizottság ítélet, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 55. pont; 2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 80. pont; 2014. november 19-i Ntouvas kontra EBJK ítélet, T-223/12, nem tették közzé, EU:T:2014:975, 20. pont).

30 Ami a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeket illeti, az intézmények 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt kivételek címén hozott minden határozatát indokolni kell. Ha valamely intézmény úgy dönt, hogy megtagadja a hozzáférést az olyan dokumentumhoz, amelynek a közzétételét kérték tőle, magyarázatot kell adnia egyrészt arra a kérdésre, hogy az e dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen hogyan sérthetné az 1049/2001 rendeletnek az intézmény által hivatkozott 4. cikkében előírt kivétellel védett érdeket, másrészt pedig – az e cikk (2) és (3) bekezdése szerinti esetekben – arra a kérdésre, hogy nem áll-e fenn olyan nyomós közérdek, amely mindezek ellenére indokolja az érintett dokumentum közzétételét (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 48. és 49. pont; 2009. március 11-i Borax Europe kontra Bizottság ítélet, T-121/05, nem tették közzé, EU:T:2009:64, 37. pont; 2013. szeptember 12-i Besselink kontra Tanács ítélet, T-331/11, nem tették közzé, EU:T:2013:419, 96. pont.)

31 A dokumentumhoz való hozzáférést megtagadó intézmény tehát olyan indokolást köteles adni, amelyből megérthető és ellenőrizhető egyfelől, hogy a kért dokumentum ténylegesen kapcsolódik-e a hivatkozott kivétellel érintett területhez, másfelől hogy az e kivétellel kapcsolatos védelmi szükséglet valós-e (2005. április 26-i Sison kontra Tanács ítélet, T-110/03, T-150/03 és T-405/03, EU:T:2005:143, 61. pont; 2013. szeptember 12-i Besselink kontra Tanács ítélet, T-331/11, nem tették közzé, EU:T:2013:419, 99. pont).

32 A jelen esetben a megtámadott határozat indokolásából az tűnik ki, hogy a Bizottság a teljes hozzáférés megtagadását a jelen ügy vonatkozásában az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése (a bírósági eljárások és a jogi vélemények védelme) és a 4. cikke (3) bekezdésének első és második albekezdése (a döntéshozatali eljárás védelme) szerinti kivételekre alapította.

33 A megtámadott határozatnak az eredeti határozattal összefüggésben értelmezett indokolásából az következik továbbá, hogy a vitatott dokumentumok, amelyek esetében csak részleges hozzáférést engedélyeztek a következő dokumentumokra vonatkoznak:

– 1. sz. dokumentum: „Iratokhoz csatolt feljegyzés – A C6 egység [2011. május 6-i] értekezlete az LS és az SG egységgel”, amely a Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság és a Bizottság Jogi Szolgálatának képviselői közötti értekezlet jegyzőkönyvét tartalmazza;

– 3. sz. dokumentum: a dohánytermékről szóló irányelv felülvizsgálatára irányuló hatásvizsgálati irányítócsoport 2012. július 19-re szervezett értekezletének jegyzőkönyve;

– 4. sz. dokumentum: a Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatóság tisztviselőjének 2012. március 13-i elektronikus levele a dohánytermékről szóló irányelv előkészítési folyamata során házon belül megvitatott egyes kérdésekről;

– 5. sz. dokumentum: a Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóság tisztviselőjének 2011. május 11-i, különböző főigazgatóságokhoz intézett elektronikus levele a hatásvizsgálati irányítócsoport negyedik értekezletéről;

– 6. sz. dokumentum: a Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóság tisztviselőjének 2012. március 20-i, különböző főigazgatóságokhoz intézett elektronikus levele;

– 7. sz. dokumentum: a Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóság tisztviselőjének 2012. július 20-i, ugyanazon főigazgatóság többi tisztviselőjéhez intézett elektronikus levele, amely a Bizottság különböző szervezeti egységei közötti, 2012. július 19-re szervezett értekezlet jegyzőkönyvét tartalmazza.

34 Egyrészt a Bizottság úgy vélte, hogy a jogi szolgálat véleményét tartalmazó 1. sz. dokumentum hozzáférhetővé tétele sértené az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében szerinti kivétellel védett jogi véleményeket, amely kivétel az intézmény azon érdekének védelmére irányul, hogy jogi véleményeket kérhessen, és őszinte, objektív és teljes körű véleményeket kaphasson. A hozzáférhetővé tétel közkinccsé tenné az olyan rendkívül érzékeny kérdésekre vonatkozó belső véleményeket, amelyek tárgyában már valamilyen jogvita indult. Ami a 3–7. sz. dokumentumot illeti, amelyeket jogalkotási javaslatok elfogadására vonatkozó tárgyalások és előzetes egyeztetések keretében belső használatra készítettek, és amelyek a Bizottság különböző szervezeti egységeinek a dohánytermékek csomagolására és címkézésére, továbbá a dohánytermékek értékesítésének részletes szabályaira vonatkozó észrevételeit tartalmazzák, a Bizottság úgy vélte, hogy azok hozzáférhetővé tétele sértheti a bírósági eljárásokat, amelyek szintén az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése alapján részesülnek védelemben.

35 A Bizottság mind a jogi vélemények védelme, mind a bírósági eljárások védelme keretében úgy vélte, hogy a kért dokumentumok teljes hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolhatja azt a lehetőségét, hogy a DPT érvényességét hatékonyan megvédje. A Bizottság közölte, hogy a védett érdek megsértésének kockázata nem feltételezésen alapult, hanem az valós és kézzelfogható volt, és ebben a tekintetben a következőket említette meg:

– a Lengyelország által az Európai Unió Bírósága előtt az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ellen előterjesztett keresetet (amely ügyben időközben meghozták a 2016. május 4-i Lengyelország kontra Parlament és Tanács ítéletet [C-358/14, EU:C:2016:323]);

– azt a tényt, hogy a DPT elfogadását a dohányipar erőteljesen vitatta, és ebből következően a közeljövőben az ezen irányelv és a tagállami intézkedések érvényességére vonatkozó előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre lehet számítani, éppúgy mint a dohánytermékekről szóló első irányelv idején;

– azt a tényt, hogy időközben maga a felperes jelentette be, hogy keresetet indított a High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (felsőbíróság [Anglia és Wales] királynői fellebbviteli kollégium, [közigazgatási bíróság] Egyesült Királyság) előtt a DPT ellen, ami azt jelenti, hogy az Európai Unió Bíróságának valamely előzetes döntéshozatal iránti kérelem révén hatáskörrel kell rendelkeznie az ügyben;

– a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) előtt folyamatban lévő különböző jogvitákat (az utóbbi indokra kizárólag a 3–7. sz. dokumentum esetében, a Bírósági eljárásokra vonatkozó kivétel keretében hivatkozott).

36 Ezenkívül a Bizottság úgy vélte, hogy az 1. sz. és a 3–7. sz. dokumentum hozzáférhetővé tétele az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése szerinti döntéshozatali eljárás védelmét is sértené. Mivel a dohánytermékekről szóló irányelv tárgyában eljárás van folyamatban az Európai Unió Bírósága előtt, a Bizottság nem zárja ki, hogy a DPT megsemmisítése esetén az erre az ügyre vonatkozó jogalkotási döntéshozatali eljárást vagy újra kellene kezdeni, vagy pedig ezt az esetleges jogalkotási eljárást nagymértékben befolyásolná az erre a tárgyra vonatkozó megfontolásokat tartalmazó dokumentumok teljes hozzáférhetővé tétele. Ebben az összefüggésben a Bizottságnak a megtámadott határozatban az volt az álláspontja hogy a szóban forgó dokumentumok kitakart részeinek hozzáférhetővé tétele sértené az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése szerinti döntéshozatali eljárást, és amíg a bírósági eljárás folyamatban van, a döntéshozatali eljárást nem lehet végérvényesen befejezettnek tekinteni. Másodlagosan a Bizottság úgy vélte, hogy a dokumentumokra az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerinti kivétel is vonatkozik.

37 Másrészt a Bizottság elvetette azt, hogy a hozzáférhetővé tételt igazoló nyomós közérdek állna fenn. Elismerve egyrészt az átláthatóság jelentőségét abban a tekintetben, hogy az lehetővé teszi a polgárok részvételét a demokratikus eljárásban, másrészt a jogalkotási eljárás dokumentumaira vonatkozó átláthatóság vélelmének jelentőségét, a Bizottság mindazonáltal úgy vélte, hogy a belső megfontolásainak, a fegyveregyenlőség elvének és a döntéshozatali eljárásának védelme nagyobb jelentőséggel bír. Ezenkívül a Bizottságnak az volt az álláspontja, hogy a felperes nem közérdekre, hanem magánérdekre hivatkozott.

38 Meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozatok indokolásából következik – a fenti 29. és 30. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlattal összhangban –, hogy a Bizottság kellően világosan és érthetően közölte, hogy miért vélte úgy egyrészt, hogy a kért dokumentumokhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sérti az 1049/2001 rendelet 4. cikke szerinti hivatkozott kivételek által védett érdeket, másrészt, hogy nem áll fenn olyan nyomós közérdek, amely ennek ellenére is igazolná a hozzáférhetővé tételüket.

39 Ezenfelül ehhez hozzá kell tenni, hogy amint a felperes beadványaiból kitűnik, a megtámadott határozat indokolása lehetővé tette számára a hozzáférés megtagadása indokainak megértését és a keresetének előkészítését. Ezenkívül ez az indokolás ahhoz is elegendő, hogy lehetővé tegye a Törvényszék számára felülvizsgálatának gyakorlását.

40 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatok indokolása elégséges. A kért dokumentumok esetében hivatkozott kivételek megalapozottságának kérdését a második és a harmadik jogalap keretében kell megvizsgálni.

41 Következésképpen az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése második francia bekezdésének megsértésére alapított, második jogalapról

42 A második jogalapban a felperes először is azt rója fel a Bizottságnak, hogy az nem bizonyította, hogy a hozzáférhetővé tétel az egyes esetekben miként sérti konkrétan és ténylegesen a jogi vélemények vagy a bírósági eljárások védelmét. Másodszor a felperes úgy véli, hogy a bírósági eljárásokra vonatkozó kivétel nem alkalmazható.

43 A jogi véleményekre vonatkozó igazolásokat illetően a felperes úgy véli, hogy az intézményeknek főszabály szerint fel kell tárniuk a jogi szolgálataik jogalkotási eljárással kapcsolatos véleményeit, és a Bizottság egyáltalán nem szolgáltatott magyarázatot annak bizonyítására, hogy a jelen esetben a szóban forgó dokumentumok teljes hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen milyen okból sértené a jogi vélemények védelmét. Márpedig a felperes szerint a DTP érvényességének védelme érdekében a jogi szolgálat kapacitására tett absztrakt utalásoknak sem a jogi vélemények védelmét szolgáló kivétel, sem a „bírósági eljárások” védelmét szolgáló kivétel szempontjából nincs jelentőségük. Végül a Bizottság nem végzett részletes és konkrét értékelést arra a kérdésre vonatkozóan, hogy nyomós közérdek igazolhatja-e az egyes szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét.

44 A bírósági eljárásokra vonatkozó kivételt illetően a felperes úgy véli, hogy az nem alkalmazható. A szóban forgó dokumentumokat kizárólag az előzetes tárgyalások és egyeztetések keretében készítették a szóban forgó jogalkotási javaslat elfogadása céljából, és e dokumentumok egyikét sem valamely folyamatban lévő, befejezett vagy jövőbeli bírósági eljárás keretében hozták létre.

45 Ami a Bizottságnak a WTO-eljárásra tett utalását illeti, a felperes azt állítja, hogy a kivételek megszorító értelmezésére vonatkozó kötelezettség ezt az eljárást szükségszerűen kizárttá teszi, mivel a WTO jogvitarendezési mechanizmusa nem minősül „bíróságnak”. Ezenkívül a WTO-eljárás teljesen különböző a jogi háttere, és a kért dokumentumoknak egy WTO-ügy tekintetében nem lehet jelentőségük.

46 A Bizottság vitatja ezen érvek megalapozottságát.

47 A jogi vélemény védelmét illetően a Bizottság úgy véli, hogy elegendő indokot adott annak magyarázatára, hogy az 1. számú dokumentum védelmet érdemel.

48 A bírósági eljárások védelmére vonatkozó kivételt illetően a Bizottság úgy érvel, hogy azt csak úgy lehet értelmezni, hogy az, a bírósági eljárás megindulása előtt és után, nemcsak a bírósági iratokhoz csatolt dokumentumokra, és azokra a dokumentumokra vonatkozik, amelyeket egy adott bírósági eljárás céljából készítettek, hanem olyan más belső dokumentumokra is, amelyek szorosan „összefüggenek” a jövőbeli vagy folyamatban lévő eljárásokkal, vagy azokban „jelentőségük van”, mivel e dokumentumok hozzáférhetővé tételével szakítanának a fegyveregyenlőség elvével, és ez ártana a bírósági eljárás zavartalanságának és megfelelő lefolytatásának.

49 Emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet az (1) preambulumbekezdésének megfelelően az EUSZ 1. cikk második bekezdésében kifejezett szándék kereteibe illeszkedik, amely egy új szakaszt kíván jelenteni „az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában”, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg. Amint arra e rendelet (2) preambulumbekezdése emlékeztet, az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga ez utóbbiak demokratikus jellegéhez kapcsolódik (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 34. pont; 2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 68. pont; 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 72. pont).

50 Ennek megfelelően az 1049/2001 rendelet célja – amint azt a (4) preambulumbekezdése és az 1. cikke kimondja –, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 33. pont; 2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 69. pont; 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 73. pont).

51 Természetesen erre a jogra köz- vagy magánérdekkel kapcsolatos okokon alapuló korlátozások vonatkoznak. Konkrétabban, és (11) preambulumbekezdésével összhangban, az 1049/2001 rendelet a 4. cikkében olyan kivételrendszert határoz meg, amely feljogosítja az intézményeket, hogy megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha ez utóbbi hozzáférhetővé tétele az e cikkel védett valamelyik érdeket sértené (2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 62. pont; 2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 70. és 71. pont; 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 74. pont; 2013. október 17-i Tanács kontra Access Info Europe ítélet, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 29. pont).

52 Ugyanakkor az ilyen kivételeket – mivel eltérnek a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés elvétől – szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 63. pont; 2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 36. pont; 2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 73. pont; 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 75. pont).

53 Az a puszta körülmény azonban, hogy valamely dokumentum a hozzáférési jog alóli, az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivétellel védett érdekre vonatkozik, nem elegendő e kivétel alkalmazásának igazolásához (2014. július 3-i Tanács kontra in ’t Veld ítélet, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 51. pont; 2005. április 13-i Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ítélet, T-2/03, EU:T:2005:125, 69. pont).

54 Egyfelől ugyanis, az érintett intézménynek – ha úgy dönt, hogy megtagadja a hozzáférést egy olyan dokumentumhoz, amelynek a hozzáférhetővé tételét kérték tőle – főszabály szerint magyarázatot kell adnia arra a kérdésre, hogy e dokumentum hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen miként sérthetné az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt, az általa hivatkozott bármely kivétellel védett érdeket. Ezenkívül az ilyen sérelem veszélyének észszerűen előreláthatónak, és nem pusztán feltételezésen alapulónak kell lennie (lásd: 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

55 Másfelől, ha valamely intézmény az 1049/2001 rendelet 4. cikkében meghatározott egyik kivételt alkalmazza, akkor ezen intézmény feladata, hogy mérlegeljen az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételének megtagadásával védeni kívánt konkrét érdek, valamint különösen az e dokumentum hozzáférhetővé tételéhez fűződő közérdek között, tekintettel azokra az előnyökre, amelyek – amint azt az 1049/2001 rendelet (2) preambulumbekezdése megállapítja – a nagyobb átláthatóságból származnak, vagyis hogy a polgárok még inkább részt vehetnek a döntéshozatali eljárásban, valamint biztosítva van a polgárok irányában az igazgatás nagyobb legitimációja, hatékonysága és felelőssége a demokratikus rendszerben (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 45. pont; 2013. október 17-i Tanács kontra Access Info Europe ítélet, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 32. pont; 2014. július 3-i Tanács kontra in ’t Veld ítélet, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 53. pont).

56 Egyébiránt a Bíróság azt is megállapította, hogy ezek a megfontolások nyilvánvalóan rendkívüli jelentőséggel bírnak abban az esetben, ha a Tanács jogalkotói minőségében jár el, mint az az 1049/2001 rendelet (6) preambulumbekezdéséből is következik, amely szerint pontosan az ilyen esetekben szélesebb körű hozzáférést kell biztosítani a dokumentumokhoz. Az átláthatóság ebből a

szempontból hozzájárul a demokrácia megerősítéséhez, mivel lehetővé teszi a polgárok számára mindazon információk ellenőrzését, amelyek valamely jogalkotási aktus alapjául szolgáltak. Annak lehetősége ugyanis, hogy a polgárok megismerjék a jogalkotási tevékenységek alapjait, a demokratikus jogaik tényleges gyakorlásának feltételét képezi (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 46. pont; 2013. október 17-i Tanács kontra Access Info Europe ítélet, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 33. pont). Noha ez az ítélkezési gyakorlat a Tanács dokumentumaihoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozik, annak a Bizottság valamely jogalkotási eljárásában készített dokumentumok esetében is jelentősége van.

A jogi vélemények védelmére vonatkozó kivételről

57 A felperes lényegében a Bizottság által hivatkozott homályos igazolásokat kifogásolja, amely igazolásokat a felperes szerint mindenesetre az ítélkezési gyakorlat már elutasított.

58 A jogi véleményekre vonatkozó, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése szerinti kivételt illetően az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy ha kérelmet nyújtanak be valamely dokumentum hozzáférhetővé tétele iránt, az érintett intézmény által elvégzendő vizsgálatnak az e rendelkezésben szereplő három kritériumnak megfelelően szükségképpen három lépésben kell történnie (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 37. pont; 2014. július 3-i Tanács kontra in ’t Veld ítélet, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 95. pont).

59 Így az intézménynek az első lépésben arról kell meggyőződnie, hogy a hozzáférhetővé tenni kért dokumentum valóban jogi véleményre vonatkozik-e. A második lépésben azt kell megvizsgálnia, hogy a kérdéses dokumentum jogi véleményekre vonatkozóként azonosított részeinek hozzáférhetővé tétele sérti-e a jogi vélemények védelmét, abban az értelemben, hogy a hozzáférhetővé tétel sértené valamely intézménynek azt az érdekét, hogy jogi véleményeket kérhessen, valamint őszinte, objektív és teljes körű véleményeket kaphasson. Ahhoz, hogy az ezen érdek sérelmének kockázatára hivatkozni lehessen, e kockázatnak észszerűen előre láthatónak, és nem pusztán feltételezésen alapulónak kell lennie. Harmadik és utolsó lépésként, amennyiben az intézmény úgy ítéli meg, hogy valamely dokumentum hozzáférhetővé tétele sértené a jogi véleményeknek a fentiekben meghatározott védelmét, meg kell bizonyosodnia arról, hogy nem áll fenn olyan nyomós közérdek, amely a hozzáférhetővé tételből eredő, az intézmény azon képessége vonatkozásában felmerülő sérelem ellenére is igazolná a hozzáférhetővé tételt, hogy jogi véleményeket kérhessen, valamint őszinte, objektív és teljes körű véleményeket kaphasson (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 38–44. pont; 2014. július 3-i Tanács kontra in ’t Veld ítélet, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 96. pont).

60 A Bíróság azt is kimondta, hogy amennyiben a jogalkotási eljárások keretében valamely intézmény jogi szolgálata által készített vélemények hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolhatná az e jogi szolgálat függetlenségének védelméhez fűződő érdeket, ezt a kockázatot olyan nyomós közérdekeknek kell ellensúlyozniuk, amelyek áthatják az 1049/2001 rendeletet. Ilyen nyomós közérdeket képez az a körülmény, ha az intézmény jogi szolgálatának a jogalkotási kezdeményezésekről szóló vita során felmerülő jogi kérdésekkel kapcsolatos véleményét tartalmazó dokumentumok hozzáférhetővé tétele növelheti a jogalkotási eljárás átláthatóságát és nyitottságát, valamint megerősítheti az európai polgárok azon demokratikus jogát, hogy ellenőrizzék mindazon információkat, amelyek valamely jogalkotási aktus alapjául szolgáltak, amint azt különösen az említett rendelet (2) és (6) preambulumbekezdése megállapítja (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 67. pont).

61 A fent említett megfontolásokból az következik, hogy az 1049/2001 rendelet főszabály szerint kötelezővé teszi az intézmény jogi szolgálata által a jogalkotási eljárásra vonatkozóan készített vélemények hozzáférhetővé tételét (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 68. pont).

62 Ez a megállapítás ugyanakkor nem képezi akadályát annak, hogy a jogi vélemények védelmére hivatkozva megtagadhassák az olyan egyedi jogi vélemény hozzáférhetővé tételét, amelynek összeállítása jogalkotási eljárás keretében történt, viszont különösen érzékeny kérdésre vonatkozik, vagy a szóban forgó jogalkotási eljárás keretein túlmutató, különösen széles terjedelemmel bír. Ilyen esetben az érintett intézmény feladata, hogy a hozzáférhetővé tétel megtagadását részletesen megindokolja (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 69. pont).

63 A jelen esetben a Törvényszék 2015. november 11-i végzésével elrendelt bizonyításfelvétel keretében benyújtott dokumentumok alapján a Törvényszéknek módja volt annak megállapítására, hogy az 1. sz. dokumentum a Bizottság Jogi Szolgálatának véleménye.

64 Noha a 2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítéletből (C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374) az következik, hogy a jogi véleményt főszabály szerint hozzáférhetővé kell tenni, az említett ítélet nem teszi kizárttá, hogy konkrét esetekben a jogi vélemény hozzáférhetővé tételét megtagadják.

65 Ezenkívül kétségtelenül igaz, hogy azt az érvet, amely szerint a jogi vélemény hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolhatja az intézmény azon képességét, hogy valamely jogalkotási aktus érvényességét később bíróság előtt megvédje, a Bíróság elutasította, mint olyan általános jellegű érvet, amely nem igazolhat valamely, az 1049/2001 rendeletben előírt átláthatóság alóli kivételt (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 65. pont).

66 Mindazonáltal a 2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet (C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374) alapjául szolgáló ítélettől eltérően meg kell állapítani, hogy a jelen esetben a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában, 2014. szeptember 24-én, az Egyesült Királyság bíróságai előtt folyamatban volt a felperes által június végén benyújtott kereset elbírálása, amely a DPT-hez kapcsolódó vitatott jogi kérdésekre és a DPT elfogadására vonatkozó jogalkotási eljárás folyamatára tekintettel a DPT megtámadására irányult, és nagyban valószínűvé tette az előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtását (lásd a lenti 91. pontot).

67 A Bizottság tehát helyesen vélhette úgy, hogy a közeljövőben előreláthatóan előzetes döntéshozatal iránti kérelmet fognak benyújtani. Ezenkívül a Lengyel Köztársaság 2014. július 22-én keresetet nyújtott be az Európai Unió Bíróságához, amelyben a DPT több olyan rendelkezését vitatta, amelyek a Lengyel Köztársaság szerint sértik az EUMSZ 114. cikket, az arányosság elvét, valamint szubszidiaritás elvét.

68 Ennek megfelelően nem megalapozatlan a Bizottság azon érve, amely a bírósági eljárásban az álláspontja megvédésére vonatkozó képességének megsértésén és fegyveregyenlőség elvén alapul.

69 Az 1. sz. dokumentum hozzáférhetővé tett részeiből ugyanis kitűnik, hogy a jogi szolgálatnak az volt a véleménye, hogy a hatásvizsgálati tervben található és a dohánytermékekhez kapcsolódó bizonyos politikai döntések esetében – amely döntések közül néhányat kitakartak – az Európai Uniónak nincs jogalkotási hatásköre, illetve az, hogy az EUMSZ 114. cikkre tekintettel ez a politikai döntés nem arányos.

70 Márpedig az 1. sz. dokumentum kitakart részeinek hozzáférhetővé tétele veszélyeztetheti a jogi vélemények védelmét, azaz az intézmény azon érdekének védelmét, hogy jogi véleményeket kérhessen, és őszinte, objektív és teljes körű véleményeket kaphasson, valamint az veszélyeztetheti a Bizottság Jogi Szolgálatának helyzetét abban a tekintetben, hogy az Európai Unió Bírósága előtt a DPT érvényességét a többi féllel azonos feltételek mellett védhesse meg, mivel ez a hozzáférhetővé tétel még azelőtt feltárná a jogi szolgálat ezen érzékeny és vitatott kérdésekre vonatkozó álláspontját, hogy annak alkalma lett volna azt a bírósági eljárás során előterjeszteni, míg a másik felet egyáltalán nem terhelte hasonló kötelezettség.

71 Végül ami azt az érvet illeti, amely szerint a Bizottság nem végzett részletes és konkrét értékelést arra a kérdésre vonatkozóan, hogy valamely nyomós közérdek igazolhatja-e az egyes szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatból az tűnik ki, hogy a Bizottság megadta a védelemhez való jogára vonatkozó azon indokokat, amelyek igazolják az átláthatósághoz kapcsolódó közérdeknek a Bizottság által felhozott kivétel alapját képező indokoknak való alárendelését. A Bizottság azt is kifejtette, hogy a felperes azon érdeke, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférést kapjon a dokumentumokhoz nem közérdeknek, hanem nyilvánvalóan magánérdeknek minősül. Ebből következően nem lehet úgy tekinteni, hogy a Bizottság nem végzett konkrét elemzést, vagy hogy nem fogalmazta meg a döntését igazoló indokokat.

72 Következésképpen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének a jogi vélemények védelmére vonatkozó második francia bekezdésének megsértésére vonatkozó kifogást el kell utasítani.

A bírósági eljárások védelmére vonatkozó kivételről

73 Amint az a fenti 44. pontban említésre került, a felperes a 3–7. sz. dokumentumok vonatkozásában vitatja a bírósági eljárások védelmére vonatkozó kivétel alkalmazhatóságát. Ezenkívül a felperes szerint a Bizottság nem magyarázta meg, hogy a hozzáférhetővé tétel konkrétan és ténylegesen miért sérti a bírósági eljárások védelmét.

74 Emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkében kimerítően felsorolt kivételek között található a bírósági eljárások védelmére vonatkozó kivétel.

75 Az ítélkezési gyakorlatból kiderül, hogy a „bírósági eljárások” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy a közérdek védelme nem teszi lehetővé azon dokumentumok tartalmának hozzáférhetővé tételét, amelyek kizárólag egy adott bírósági eljárás céljaira készültek (lásd: 2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 88. és 89. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2012. október 3-i Jurašinović kontra Tanács ítélet, T-63/10, EU:T:2012:516, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

76 Ehhez hasonlóan a Törvényszék azt is kimondta, hogy „a kizárólag egy adott bírósági eljárás céljaira készült dokumentumok” a benyújtott beadványokat és iratokat, a folyamatban lévő ügy intézésével kapcsolatos belső dokumentumokat, valamint az érintett főigazgatóság és a jogi szolgálat vagy egy ügyvédi iroda közötti, az ügyre vonatkozó érintkezést foglalják magukban; a kivétel alkalmazási körének e körülhatárolása egyrészt a Bizottságon belüli munka, másrészt a bizalmas jelleg és az ügyvédi titoktartás elve védelmének biztosítására szolgál (2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 90. pont).

77 Ezenkívül a Bíróság elismerte az általános vélelem létezését az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése szerinti bírósági eljárásokhoz tartozó beadványok tekintetében addig, amíg az említett eljárás folyamatban van (2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 94. pont).

78 Ebben az összefüggésben a Bíróságnak az volt az álláspontja, hogy a hozzá valamely bírósági eljárás során benyújtott beadványok teljes egészében sajátos jellemzőkkel bírnak, mivel – a jellegüknél fogva – sokkal inkább a Bíróság igazságszolgáltatási tevékenységének, semmint a Bizottság igazgatási tevékenységének részét képezik, amely utóbbi tevékenység egyébiránt a dokumentumokhoz való hozzáférés nem ugyanazon hatókörét követeli meg, mint valamely uniós intézmény jogalkotási tevékenysége.

79 Ezen ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a beadványokat kizárólag az említett bírósági eljárás céljából készítik, és annak alapvető részét képezik. A felperes a keresetlevéllel határolja körül a jogvitát, és különösen az írásbeli szakasz keretében kerül sor arra, hogy a felek az uniós bíróság elé tárják azokat az adatokat, amelyek alapján e bíróságnak határozatát meg kell hoznia (2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 78. pont).

80 A Bíróság azt is megállapította, hogy a bírósági eljárások védelmére vonatkozó kivétel azt foglalja magában, hogy a fegyveregyenlőség, valamint a gondos igazságszolgáltatás elveinek tiszteletben tartása biztosított legyen. Valamely félnek a dokumentumokhoz való hozzáférése ugyanis megbonthatja az eljárásban részt vevő felek közötti, nélkülözhetetlen egyensúlyt – amely egyensúly a fegyveregyenlőség elvének alapját képezi –, amennyiben a hozzáférhetővé tételi kötelezettség nem az eljárásban részt vevő valamennyi félre, hanem kizárólag a dokumentumaihoz való hozzáférés iránti kérelemmel érintett intézményre vonatkozna (2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 85–87. pont).

81 Ezenkívül a Bíróság megállapította, hogy a beadványok hozzáférhetővé tétele megtagadásának vélelme az Európai Unió Bírósága alapokmányára és az uniós bíróságok eljárási szabályzataira tekintettel is igazolt (2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 96–99. pont).

82 Végül a Bíróság megállapította, hogy a fent hivatkozott általános vélelem kizárólag valamely folyamatban lévő, konkrét eljárásban alkalmazható. Noha a valamely folyamatban lévő bírósági eljárás során benyújtott beadványok hozzáférhetővé tétele vélelmezhetően sérti ennek az eljárásnak a védelmét, azon körülmény miatt, hogy a Bíróság a beadványok alapján gyakorolja igazságszolgáltatási tevékenységét, a Bíróság kimondta, hogy ez nincs így akkor, ha a szóban forgó eljárást bírósági határozattal befejezték (2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 130. pont).

83 A bírósági eljárás befejeződését követően már nincs szükség annak vélelmezésére, hogy az említett eljárás során benyújtott beadványok hozzáférhetővé tétele ezen eljárás védelmét sértheti. A Bíróság nem zárta ki azt, hogy a valamely befejezett bírósági eljárásra vonatkozó, de egy, még folyamatban lévő másik eljárással kapcsolatos beadványok hozzáférhetővé tétele ez utóbbi eljárást veszélyeztesse, különösen akkor, ha az abban részt vevő felek nem azonosak a befejezett eljárásban részt vevőkkel. Mindazonáltal e veszélyeztetés kockázata több tényezőtől – többek között a két eljárásban előterjesztett érvek közötti hasonlóság fokától – függ. Ha ugyanis a Bizottság beadványai csak részben ismétlik önmagukat, úgy a részleges hozzáférhetővé tétel elegendő lehet a folyamatban lévő eljárás bármiféle veszélyeztetésének elkerüléséhez. Márpedig e körülmények között kizárólag a hozzáférés iránti kérelemmel érintett beadványok konkrét vizsgálata teheti lehetővé a Bizottság számára annak megállapítását, hogy azok hozzáférhetővé tétele az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése alapján megtagadható-e (2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 132–135. pont).

84 A jelen esetben az nem vitatott, hogy a 3–7. sz. dokumentumot még az azt megelőző évek során készítették, hogy bármilyen bírósági eljárás indult volna. Amint az a megtámadott határozatból egyértelműen következik, az említett dokumentumokat az előzetes tárgyalások és egyeztetések keretében készítették a szóban forgó jogalkotási javaslat elfogadása céljából. Következésképpen, pusztán

emiatt, nem tekinthetők kizárólag egy adott bírósági eljárás céljából készített dokumentumoknak (lásd ebben az értelemben: 2012. október 3-i Jurašinović kontra Tanács ítélet, T-63/10, EU:T:2012:516, 76. pont).

85 Mindemellett a Bizottság a bírósági eljárások védelmére vonatkozó kivétel keretében – lényegében abból az okból, hogy e kivétel megszorító értelmezése befolyásolhatja a fegyveregyenlőség elvét és a Bizottság védelemhez való jogát – egy olyan értelmezést kér, amely nem kizárólag bírósági eljárás céljából készített dokumentumokra is kiterjed. Ugyanis a Bizottság szerint, noha egy adott bírósági eljáráshoz kapcsolódó beadványok hozzáférhetővé tétele veszélyeztetheti az eljárásbeli helyzetét, ugyanez azon dokumentumok esetében is igaz, amelyek az olyan kérdésekre vonatkozó álláspontját tárják fel a nyilvánosság előtt, amelyek még meg nem indított, de észszerűen előrelátható jogviták tárgyát képezhetik a jövőben.

86 Emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 52. pontban idézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az 1049/2001 rendelet 4. cikkében foglalt kivételeket szigorúan kell értelmezni és alkalmazni.

87 Ehhez hasonlóan emlékeztetni kell arra is, hogy a 2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítéletnek (C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541) alapul szolgáló ügy főként konkrét dokumentumokra, nevezetesen a beadványokra vonatkozik és arra a kérdésre, hogy mely esetben kell valamely általános vélelmet alkalmazni, és mely esetben kell a beadványokra vonatkozóan konkrét vizsgálatot végezni.

88 Mindazonáltal a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlatból nem következik, hogy a bírósági eljárások védelmére vonatkozó kivétel alól milyen más dokumentumok vannak adott esetben kizárva. Ebből az ítélkezési gyakorlatból ugyanis az következik, hogy e kivétel középpontjában a fegyveregyenlőség elve és a megfelelő igazságszolgáltatás elve áll (2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet (C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 85. pont). Márpedig a fegyveregyenlőség bíróság előtti biztosításának szükségessége nemcsak a kizárólag egy adott jogvita céljából készített dokumentumok – úgymint a beadványok – védelmét, hanem azon dokumentumok védelmét is igazolja, amelyek hozzáférhetővé tétele egy adott jogvita keretében veszélyeztetheti a szóban forgó egyenlőséget, amely szorosan hozzátartozik a tisztességes eljárás fogalmához. Mindazonáltal ahhoz, hogy ez a kivétel alkalmazható legyen, arra van szükség, hogy a kért dokumentumok az azokhoz történő hozzáférést megtagadó határozat meghozatalának időpontjában releváns kapcsolatban álljanak az uniós bíróság előtt folyamatban lévő azon jogvitával, amely vonatkozásában az érintett intézmény a kivételre hivatkozik, és hogy a hozzáférhetővé tételük – annak ellenére, hogy az említett dokumentumokat nem valamely folyamatban lévő bírósági eljárás keretében készítették – sértse a fegyveregyenlőség elvét és potenciálisan az érintett intézménynek az említett eljárásban való védekezési képességét. Más szavakkal: arra van szükség, hogy a dokumentumok feltárják az érintett intézménynek a hivatkozott bírósági eljárás során felhozott vitatott kérdésekre vonatkozó álláspontját.

89 A fent említett megfontolások a kért dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó határozat elfogadásának időpontjában a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő eljárásokra is alkalmazhatók azzal a feltétellel, hogy azok valamely uniós jogi aktus értelmezéséhez vagy érvényességéhez kapcsolódó kérdést vetnek fel, ezért – az ügy összefüggéseire tekintettel – az előzetes döntéshozatali eljárás különösen valószínűnek tűnik.

90 Jóllehet az említett dokumentumokat nem egy adott bírósági eljárás keretében készítették, az érintett bírósági eljárás integritása és a felek közötti fegyveregyenlőség mindkét esetben súlyosan sérülhetne, ha a felek kiváltságos hozzáférést kapnának a másik fél olyan belső információihoz, amelyek szoros kapcsolatban állnak valamely folyamatban lévő vagy potenciális, de küszöbön álló jogvita jogi vonatkozásaival.

91 Ebben a tekintetben közismert, hogy a dohánytermékekre vonatkozó jogalkotási javaslat az egyik legvitatottabb a közelmúltban elfogadott uniós javaslatok közül. Így, a dohánytermékekről szóló első irányelvhez hasonlóan, amely ádáz jogi viták tárgyát képezte, előre látható volt, hogy a DPT tárgyában is ilyen jogi viták fognak folyni.

92 Kiderült ugyanis – amint az a fentiekben már megállapításra került –, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában, 2014. június végén, a felperes által benyújtott és a DPT megtámadására irányuló kereset elbírálása folyamatban volt az Egyesült Királyság bíróságai előtt. 2014 júliusában a Lengyel Köztársaság is keresetet nyújtott be az Európai Unió Bírósága előtt, amelyben a DPT több olyan rendelkezésének érvényességét vitatta, amely álláspontja szerint sérti az EUMSZ 114. cikket, az arányosság elvét, valamint a szubszidiaritás elvét.

93 A DPT elfogadásának jogalkotási eljárási folyamatára tekintettel a Bizottság tehát joggal vélhette úgy, hogy nagyon valószínű, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet fognak benyújtani, következésképpen a várható előzetes döntéshozatali eljárásban a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértheti a fegyveregyenlőség elvét.

94 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a 3–7. sz. dokumentum releváns-e a fent említett bírósági eljárásokban, és következésképpen hogy ezen dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértheti-e a fegyveregyenlőség elvét, amely a Bizottság által az említett dokumentumok teljes hozzáférhetővé tétele megtagadásának igazolására hivatkozott alapvető elv.

95 Rá kell mutatni arra, hogy a Bizottság a kért dokumentumok többségéhez teljes, vagy nagyon kiterjedt részleges hozzáférést engedélyezett. Ehhez hasonlóan rá kell mutatni, hogy tekintettel az egyes dokumentumok kitakart részeinek rövidségére a Bizottság ezen dokumentumok tartalmát – annak feltárása nélkül – nem fejthette ki részletesebben.

96 Egyébiránt a 2015. november 11-én elrendelt bizonyításfelvétel keretében benyújtott dokumentumok alapján meg kell állapítani, hogy a 3–7. sz. dokumentum kitakart részei a dohánytermékek csomagolására és címkézésére, valamint a dohánytermékekre vonatkozó értékesítési megállapodásokra vonatkozó kérdéseket érintettek, amely kérdések összefüggésben állhatnak az Unió jogalkotási hatáskörével, a választott jogalappal és a javasolt intézkedés arányosságával. Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a Bizottság különböző főigazgatóságai tisztviselőinek a tervezett különböző döntések jogszerűségére vonatkozó álláspontjairól van szó.

97 A fegyveregyenlőség elve ugyanis megköveteli, hogy az az intézmény, amelytől a megtámadott aktus származik, képes legyen az eljárásának jogszerűségét a bíróság előtt hatékonyan megvédeni. Márpedig ezt a lehetőséget komolyan veszélyeztetné, ha a szóban forgó intézménynek nemcsak a felperes által vagy, ahogyan a jelen esetben is, egy jövőbeli előzetes döntéshozatali eljárás keretében felhozott jogalapokkal és érvekkel szemben kellene védekeznie, hanem a kérdéses aktus előkészítése keretében tervezett különböző döntések jogszerűségére vonatkozó belső álláspontok tekintetében is. Így különösen, ellentétben azokkal a dokumentumokkal, amelyek a Bizottság hatáskörgyakorlásának ténybeli alapjait képező elemeket tartalmazzák – amely dokumentumok hozzáférhetővé tétele a fenti 30. pontban megfogalmazott célkitűzések eléréséhez szükségessé válhat –, az ilyen típusú álláspontokat tartalmazó dokumentumok hozzáférhetővé tétele az érintett intézményt ténylegesen arra kötelezheti, hogy a saját személyi állományának olyan értékeléseivel szemben védekezzen, amelyeket végül nem fogadtak el. Ez a körülmény megbonthatja a bírósági eljárásban részt vevő felek közötti egyensúlyt, mivel a felperest nem lehetne ilyen típusú belső értékelések hozzáférhetővé tételére kötelezni (lásd ebben az értelemben: 2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet (C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 87. pont).

98 Következésképpen az ilyen dokumentumok nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele addig, amíg a szóban forgó aktus értelmezésére és jogszerűségére vonatkozó bírósági eljárás folyamatban van, veszélyeztetheti a Bizottság védekezési pozícióját, valamint a fegyveregyenlőség elvét, mivel már ekkor ismertetésre kerülnének a Bizottság szervezeti egységeinek a vitatott kérdésekre vonatkozó jogi jellegű belső álláspontjai, míg a másik felet egyáltalán nem terhelné hasonló kötelezettség.

99 A fentiekre tekintettel a második jogalapot el kell utasítani. Ezenkívül mivel a Bizottság több kivételre támaszkodott, és mivel az 1. sz. dokumentum esetében igazoltan hivatkozott a jogi vélemények védelmére vonatkozó kivételre és a 3. és 7. sz. dokumentum esetében pedig a bírósági eljárások védelmére vonatkozó kivételre, nincs szükség a döntéshozatali eljárás védelmére vonatkozó, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésének megsértésére alapított harmadik jogalap vizsgálatára, amelyet mindenképpen el kell utasítani.

100 Ebből következően a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

101 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Philip Morris Ltd-t kötelezi a költségek viselésére.

Gratsias Kancheva Wetter

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. szeptember 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások